

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za pol leta 3.—; 4.50
za četrt leta 1.50; 2.25

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbo brez priložene naročnine se upravištvo ne osira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš in oznanila se račune po 8 nov. vsakega v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravištvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost je moč.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom začne „Edinost“ svoj petnajsti tečaj. Kakor dosedaj prizadevala si bode svojim naročnikom vsestranski zadovoljiti pri našajoč raznovrstnega gradiva. Vabimo torej vse slovenske rodoljube, da si jo mnogobrojno naročajo ter jo širijo mej svojimi prijatelji.

Cena listu je:

za vse leto gl. 6.—
za pol leta gl. 3.—
za četrt leta gl. 1.50

Vse one, ki so nam za pretekli tečaj kaj na dolgu prosimo, da čim prej svoj dolg poravnajo, kajti izdajanje lista je združeno z velikimi stroški.

Leto 1889.

Še tri dni in nastopi leto 1890. Ako se ozremo na minolo leto, katero se nagiblje svojemu koncu, ugledamo lepe a tudi žalostne prikaze. Pustivši začasno naše srečnejše brate na Kranjskem, kjer so si skoraj celoma pridobili toliko željeno narodno ravnopravnost, osvobodili se tujega žalečega jarma — oglejmo si na kratko dogodivščine naše ožje domovine, Primorske.

V nadkriljujočem številu biva jo tod Slovani: Hrvati in Slovenci. Močnejši so sicer na številu ali jako zastopani za svojimi sodeželani v pridobitvah na narodnem polju. Glejmo člane v deželnih zborih.

V tržaškem deželnem zboru 40.000 slovenskih prebivalcev zastopano je po petih poslancih, v tem ko 115.000 Lahov zastopa štiri desetine devet poslancev, zagrizenih Lahov, odlikujočih se po svoji nestrpnosti do Slovanov sploh in delujočih v smislu popolnoma protivnem §. 19 ustavnega zakonika.

PODLISTEK.

Božični večer.

Spomini iz vojaškega življenja; pisal Levin.
(Konec.)

„Ti“, mi pravi, — bila sva uprav pod svetilko — „pes (vojaški kompliment!) tukaj počakaj dokler pride zdravnik, kojega grem iskat; o tem pa, da si mene tukaj videl, molči, sicer ti glavo na dva kosa razčesnim.“ (vojaški izraz!)

To rekši odšel je brzih korakov menda na prežo kake druge lehkoverne deklice v gospodске ulice. Bil je uprav moj kadet ta surovež, kojega sem še le pri luči dobro spoznal.

Ulica, kjer se je to zgodilo, bila je uže v predmestju in, po mojih mislih, malo obljubena kajti ni bilo nikjer videti žive duše. Ali časa mi ni bilo izgubljati. Pomislil sem za trenotek, jeli jo hočem sam prenesti v kako lekarnico, a te bile so predaleč. Krenem proti vratam bližnje jednostropne hiše, čije okna so bila vsa lepo razsvetljena. Praznovali so božič, a neso slutili nesreče, ki se je zunaj zbivala. Na vrata potrkam in odpret pride koj

Na Goriškem je večina prebivalstva tudi slovanska, pri vsem tem pa jo zastopa v deželnem zboru samo polovica poslancev. V Istri so razmere uprav gorostasne. Dve tretjini vsa prebivalstva obsega jo Slovani a v deželnem zboru mej 30 poslanci so stoprav letos, po hudej borbi pridobili Slovani 11 sedežev. Lahonska strast si pa ni dala miru dokler ni uničila izvolitve treh slovanskih zastopnikov, ter prisilila jednega, da je radovoljno odstopil, videč neznanstveno strast in strankarstvo na nasprotni strani. Upati je pa, da navzlic strastnemu napadanju, pretnjam in pritisku od lahonske strani uničena volitev se zopet potrdi z novo volitvo.

Gorostasno je razmerje mej italijanskimi in slovanskimi poslanci v deželnih zborih. Kriv temu je ne malo obstoječi volilni zakon, koji bi se na vsak način moral spremeniti ter spraviti v sklad z razmerami prebivalstva; potem je pa to nerazmerje prouzročeno po načinu, po katerem se izdelujejo volilne liste in slednjič po nedelalnosti in nepozornosti vlade same.

Mnogo je nam Slovanom na Primorskem še pridobiti. Istra osobito mora pokazati v bližnji bodočnosti svoje pravo lice. Z veseljem smo čitali letos do odke v istrakim deželnem zboru videč, da naša govorica pridobiva v njem svoje mesto; a žalostno smo sledili strasti, ki je vodila deželnega predsednika in njegove pristaše, ki so z nečuvstveno brezobzirnostjo teptali v blato obstoječe zakone ter prizadevali Slovanom hude rane. Začetek je v Istri uže storjen. Istrski kmet se živahno giblje, zaveda svojega rodu in tirja svoje pravice. Ustanovil si je v osrednji Istri svoje narodne posadke ter prelevil mej drugim star „laški“ Pazin v celoma slovansko mesto.

Ako Bog da in če nam deželna in državna vlada ne bodeti nasprotni, lahko bomo uže koncem prihodnjega leta zabilježili novih pridobitev in uspehov na narodnem polju. Istra je slovanska in po-

kazati mora kmalu svoje pristno slovansko lice!

Nekoliko ugodnejše razmere vladajo na Goriškem. Slovenec ima tu vsaj pravico izraziti javno svoje menenje v lastnem jeziku. Drugač skoraj ne more biti kajti ves volilen čin je tako uravnan, da Lah več sedežev postavno ne morejo imeti. Če so pa tam razmere za slovanski narod nekoliko milejše, izvestno bi se jih slovanski poslanci morali poslužiti ter odločno zahtevati popolno narodno ravnopravnost s svojimi sodeželani. Te pa še nemamo. Lah je na Goriškem mnogo na boljem nego Sloven. Zadnji se v svojej prestolnici skoraj ne upa slovanski govoriti; deželni odbor sam je preveč popustljiv napram Italijanom. Krivo temu je največ novodobno politično mišljenje nekaterih krogov na Goriškem. Zasledujoč v dosedanjih političnih vodjih in delalnih možeh neznanstveno in brezverce, udarja tu nek katoliški možiček po njih, hotoč ukrojit vso politiko po svojem merilu, propovedujoč neko nevarno slogo in neopravičeno „strpljivost“ ali prav za prav udanost lahonskej volji in zahtevam. Ako se sedanji razdor ne bode polegel in miroljubno se končal, okoristit se z njim izvestno slovanski zagrizeni sovražniki, ter začno zopet svoje pravo liberalno in veri nasprotno delovanje, tlačenje in kvarjenje slovenskega prebivalstva. Gospod doktor in njegovi somišljeniki ne bodo menda sami veseli takega preobratala!

Na najslabšem stališču koncem l. 1889 nahajamo se pač vendar mi, tržaški Slovenci. Umirajoče leto nam drugaja ni prineslo nego par lahonskih razredov na okoličanskih slovenskih ljudskih šolah in nekatera gnjezda rudeče „Pro patrie“. Lahoni se na vse kriplje prizadevajo nas čim prej uničiti. Upati je bilo, da izpadejo vsaj zadnje volitve nekoliko ugodnejše nego navadno za našo stran. Ali slovenska okolica se ni popolnoma pokazala narodno navdušeno. Nezavedneži v II. okraju so jo

omadeževali izvolivši si v poslance strastnega slov. nasprotnika in rudečkarja ex Garibaldinca Mauronerja.

Samo pet svojih poslancev ima slovenska okolica, kateri jo bodo branili pred surovimi napadi prevladujoče lahonske večine. Dela jim ne bode manjkalo ali upanja do uspehov v njih delovanju imajo pri obstoječih odnošajih prav malo, kajti niti rudeči Progressovci, niti laški konservativci neso nam prijazni. Vse njih delovanje obstajalo bode v razkrivanju skelečnih ran in vnebovpijočih krivic, ki se nam godé v Trstu.

Veselo gibanje se zadnji čas opazuje v tržaškej okolici. Lahonska „Pro patria“ postavila je na Greti svoje trinke ter osnovala lahonsko otročarnico in pevsko društvo domačih renegatov. Tem nasproti osnoval se je v Rojanu slovenski otroški vrt, ki uže lepo deluje in širi svoj blagodejni upliv, v Barkovljah in Rojanu delujeta nova pevška društva ter širita slov. zavest. Enaka društva krepko delujejo v Skednju in na Proseku in kmalu se brezdvobje oglasi še kako drugo.

Polagoma, a gotovo in trdno prodira tedaj narodna zavest tudi v kmetске kroge okoličanskega ljudstva, katero vedno bolj spoznava svoje nearečno stanje in uvideva potrebo preobrata.

Da, preobrata nam treba na narodno-političnem polju: treba nam slov. ljudskih šol v mestu, paralelk na srednjih šolah, slovenskega uradovanja z magistratom, odprave kapovil, odprave italijanskih nepotrebnih razredov na okoličanskih šolah itd. Umirajoče leto zapuščta nam še mnogo mnogo opravičenih želja — katere naj bi se nam spolnile vsaj v letu 1890.

To se bode pa zgodilo samo tedaj, ako bomo složni, skupno in vstrajno delovali in zahtevali svoje pravice!

Odprla je oči ter ogledavši po sobi rekla:

„Kje sem? Kje je mamica? Kje je oni izdajalec, zapeljivce?“

„Pri dobrih ljudeh se nahajate, gospodičina“, odvrne jej stara ženica; „a o vašej materi ne vemo ničesar; našel vas je na cesti nek vojak ter vas tu sem prenesel; povejte nam vaše stanovalje, da moremo iti iskat vašo mamo!“

„Neka čudna radovednost gnala me je nocoj za Vami, častita gospodičina“ — sežem jaz v besedo stopivši izza omare. „Čeprav je grdo poslušati družij pogovore, šel sem jaz nocoj za Vami ter ulekel na uho, kar ste se pomenkovali prej s svojo materjo, potem pa z Vašim ljubimcem, mojim kadetom. Vse sem zvedel in slednjič tudi videl kako ste se, upljivani po groznih besedah onega okrutneža, zgrudili na tla. Šel sem iskat pomoči ter vas pomagal prenesti k tem dobrim ljudem. Evo me še dalje na Vaše razpolaganje!“

Deklica me je radovedno gledala in ko sem končal pomolila mi desnico rekoč: „Iz globočine srca se Vam za vse zahvaljujem ter Vas prosim še to edino dobroto, da mi greste po eno kočijo, da se odpeljem domov.“

„Prej še zagriznete, blagi mladenič“ reče mi stara ženica, „predno odidete.“

In res moj želodec bil je danes še prazen, v njemu ni bilo ničesar drugega razen koščeka kruha, ki sem ga zjutraj zmočil v kavi in snedel. V tem ko nocojšnji večer povsod večerjajo „z veliko žlico“, predli bi bili v mojem želodcu lahko pajki mreže. Prav rad sem tedaj prisedel k mizi ter spravil pod streho nekoliko dobrote božje, ki je bila po mizi v tolikej obilnosti razpoložena ter za jedjo pognal pe grlu čašo dobrega „punča“ ki mi je želodec dobro ogrel ter mi dušo navdahnol z novo srčnostjo. Na to smuknem skozi vrata in nedolgo po tem pripeljem se pred vežo v kritej kočiji.

Živo ganjena se je poslovila Elvira od teh dobrih ljudi in jaz sem imel pijače in jedače v obilnosti. Ganjena mi deklica poda roko v slovo rekoč:

„Moja hvaležnost do Vas, mladi prijatelj, bode večna in večni bode spomin na nocojšnji večer. Rada bi Vas še danes povabila k sebi na večerjo ter vas predstavila svojej materi in očetu ali dobro so vam znani uzroki, zakaj mi tega ni mogoče storiti. Povabim Vas pa o prvej priliki

Božičnica

ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu.

Božičnica! To je uže stalen praznik na našem letnem programu. Staro in mlado veseli se na to slavnost, ki je pa v prvi vrsti namenjena otrokom in materam. In kedo naj prireja take slavnosti, ki naj zabavljajo otroke in z blaženostjo navdajajo njih matere? Moški bi kaj takega res ne mogli. Ti Vam lahko prirede veselico z velikim, izbranim programom, ali kaj takega nikdar ne. Da, možki se niti mešati ne smejo v to ter prepustiti ženskam, da one enkrat ravnaajo in delajo po svoji volji in po svojem srci. Tako je tudi najboljša, kedo bi se pač s tolikim veseljem, s tako navdušenostjo in ljubeznijo poprijel tega dela, kakor ženske. Neumorno, kakor čebele med, nabirale so naše vrle odbornice darove in doneske za Božičnico. Ni jim bilo žal truda, neso se plašila dolžih potov in lepih prošenj, da so le kaj dobile za naše male šolarčke, katerim je toliko treba. In one tako dobro vedo, kaj je tem revčkom najbolj potreba; zato pa delajo tem vstrajnejše in s tem večjo požrtvovalnostjo, da more sv. Božič prinesiti vsakemu njih varovančkov, kar mu najbolj manjka, kar mu je najbolj koristno. Ni čuda, da so si s tem svojim plemenitim ravnanjem pridobile naše odbornice srca vseh teh nedolžnih otrok, ob enem pa tudi hvaležnost njih roditeljev. Pridobivši ta nežna srca za se, pridobile so je pa tudi za narod, za katerega delajo z toliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo. Ta zavest jim bodi najlepše plačilo za njih trud, bodo naj preverjena, da če se je katerokoli blago podjetje posrečilo in doseglo svojo svrhu, sme se to s popolno opravičenostjo reči o naše ženske podružnice blagem prizadevanju. Stopajte tem potom dalje in v kratkem bodele videle plemenit sad, blazega Vašega delovanja.

Ko se je bila 22. t. m. napolnila dvorana slovenske čitalnice s šolarčki, njih roditelji in mnogobrojnimi občinstvom, ki je prihitelo iz mesta in okolice k tej izrednej slavnosti, pozdravila je zbrane predsednica gospodična Ljudmila Manček o č tako-le:

Premile gospe in gospodične, veleštovana gospoda!

Minulo je leto, odkar sem imela čast, pozdraviti Vas, slavna gospoda, v javnem tem prostoru — minulo je leto, velevažno za razvitek našega, večnemu Bogu in dragemu narodu služočega društva.

Lepo vrsto predragih gospa in gospodičen, lepo vrsto gospodov in nežnih otrok videm pred seboj — in komu ne bi srce

od radosti in veselja plalo v tako lepem društvu. To veliko zanimanje za našo podružnico, jasen je dokaz, da sloni ona na pravi podlagi in da raste od dne do dne. — Bodite torej, veleštovana gospoda, presrečno pozdravljena! Primate ob enem najglobokejšo hvalo in zahvalo za blagočutno Vaše srce, katero ste tudi letos našej podružnici pokazali — saj sem prepričana, da tudi v bodoče ne odtegnete svoje roke — pomočnice prekornemu našemu društvu. Živeli. —

Govor je bil z burnim odobravanjem sprejet. Na to je učiteljica gospodična I. Micheli ogovorila otročiče rekoč:

Premili otročiči!

„Ni lepšega časa Božični ko čas“ tako je v pesmici, ki bode nočjo deklamovala vaša tovarišica. In res! nikdar prej in nikdar pozneje ne vidite, slišite in nimate toliko lepih reči, kakor v tem času. Videli boste prekrasno olepšano drevč, katero se bode lesketalo kakor zlato in srebro vled mnogobrojnih svečic. In še druge reči so naobešene, videli boste: jabolka, pozlačene orehe, pomarenče in druge sladčice. In v spomin koga, vam je vse to pripravljeno? V spomin prihoda Jezusa k nam na svet. Jezusček ve, da ste vi ubogi, zato je prišel tudi on k nam kot ubogo dete. Poglejte Jezusčka, tam-le leži v revnih jasliah na slamici, pri njem pa Marijo in svetega Jožefa; ob straneh pa mu stojita osliček in vola. Poglejte angelja, ki je prišel oznaniti rojstvo Jezusovo pastircem, ki jih vidite tu okolo jaslje. Prišli so molit božjega sina in prinesli so mu v dar, kar je kdo imel. Kaj mu boste pa vi darovali predragi otročiči? Kaj ne, vi mu ne morete še nič darovati, ker revčki ste še majhni in ubogi, a nekaj mu vendar lahko darujete — svoje nedolžno srce! — Poslušajte otroci! Jezusček ne bi bil prišel nočjo k nam če ne bi bili pridni, ubogljivi in pobožni. Ostanite torej vedno taki, da vas bode Jezusček rad imel in da vas bode vsako leto obiskal. — Poglejte tu koliko okleke, obuvala in še drugih reči, s katerimi vas bodo obdarovali; — a Jezusček vam ne da naravnost iz svojih ročic dari, ampak obudi vami-ljenje v srcih plemenite gospode, ki tu zbrano vidite, da vam vse to preskrbi. Koliko si prizadevajo naše blage dobrot-nice in dobrotniki, da vse to za vas pripravijo! Hvaležni pa jim bodite za to, zahvaliti se jim morate, moliti za nje zvečer predno greste v svojo posteljico in zjutraj ko ustanete, da pošlje dobri Jezusček obilo blagoslova iz nebes na nje, da jim bode mogoče še nadalje za vas skrbeti. —

Obračam se sedaj do Vas plemenita

pismeno, radi česar Vas prosim za Vaš naslov.“

„Tega Vam pač ni treba, gospodičina; jaz hvale ne potrebam; storil sem to kar zapoveduje sveta dolžnost vsacemu človeku. Zbogom, čestita gospodičina!“

To rekši stisnem jej roko, ko jo je ona z obema svojima zgrabila, ter mi v jedno mojih vtisnola nekaj okroglega. Kočija je odrdrala proti Albrehtovi ulici in starodavna ura na Schlossbergu je bila — polnoči.

Dovoljenje sem imel izostati do enajstih. Izostal sem uže jedno uro preveč!

„Stopite vendar notri“, čujem glas iz sobe, „kaj počenjači ondu na mrazu; veselite se nočjo z nami in obhajajmo skupaj sveti večer. Oh, da bi tudi moj Florijan bil z nami; ali on je daleč tam doli v Trstu pri vojaci.“

„Jaz imam pa roditelje v Trstu, ki najbrže enako žalujejo po meni, ki sem tukaj“ — pridenem jaz.

Govorili smo še dalje o marisičem dokler je ura odbila eno popolnoči; vmes smo pa pridno zalivali z pivom in slednjič s čajem.

„Čas je, da odidem“, rečem tedaj ter srčno pozdravim te dobre ljudi k katerim

me je slučaj zanesel, da sem z njimi obhajal božični večer; zavijem si dobro uha in hajd v vojašnico hitrimi koraki.

„Je-li kadet doma?“ prašam svojega kolego, ki je nočjo bil v službi.

„Da, uprav sedaj je prišel ter pogledal po vojašnici, če so vsi doma in tebe, nedobivši te, zapisal je na „raport“.“

Molče grem v sobo ter raztegnem upehane ude po trdeji slamnatej postelji misleč: „Tempora mutantur et nos in illis“ — pride čas, ko ne bodem več v strahu in bojazni prihajal domov ter se moral radi dobrega usmiljenega dela pokoriti v ječi, kakor slutim, da se bodem moral jutri. V mislih na dom in na svoje drage zatisnol sem oči in trdno zaspal ter v sanjah hodil po domovini ter se razgovarjal s svojimi, dokler me je prebudil trdosrčni „auf“.

Drugi dan po „raportu“ sem moral v arest, kjer sem oba božična praznika vsaki dan v železah in ob suhem „tajču“ premišljeval minljivost človeško in upal na boljšo prihodnost.

Danes je tudi božični dan in jaz veselim se s svojimi dragimi v domovini. Časi so se res spremenili.

gospoda z najbrečnejšo zahvalo v imenu teh nedolžnih otročičev, ki Vam še ne znajo dokazati svoje hvaležnosti. Niste štedili ne denarja ne truda, da Vam je bilo mogoče tudi letos omisliti „Božičnico“. Naj Vam ne bode žal, kar ste darovali, položili ste domovini na altar. Saj Vam je znano, čestita gospoda, kateri je namen tega našega naroda, namreč — da uzgojimo našo mladino tako, da postane enkrat zaslonba naroda slovenskega. Znano Vam je tudi, kolika nevarnost preti slovenskemu jeziku v našem Primorju. Iz teh nedolžnih otročičev postanejo enkrat krepki ljudje, in če zdaj vcepimo v mlada srca ljubezen do Boga, cesarja, materinega jezika, nobena sila jih ne bode mogla od-tujiti. —

Prosim Vas še plemenita gospoda v imenu slovenske mladine, ne odtegnite tudi za naprej svojih darežljivih rok in svojih moči, da ne zastanemo v pričetem delovanju. Dal Bog, da se nam spolni vroča želja da ohranimo kar nam je najljubšega — svoj mili slovenski jezik. Če se nam to spolni, smemo veselo usklikniti: „Buči, buči morje Adrijsko, postalo zopet si slovansko“. —

Sedaj še par besed Vam slovenski stariši! — Poglejte koliko si prizadeva ta plemeta gospoda za vaše otroke. Spolnite saj iz hvaležnosti do blagih dobrot-nikov svojo dolžnost. Prosim Vas, vzgojite svoje otročiče kakor ste pričeli. Posebno ve slovenske matere, ve imate ključ do teh nedolžnih srčic. Kar jim ve vcep-ite, tega ne pozabijo, ko vas ne bode več med živimi. Vse lepe nauke svojih učiteljev morda pozabijo ali materina beseda pa ostane sveta, tudi če jih svet še tako pokvari. A ne bojte se! če jih vzga-jate kakor Vam velela materinska dolž-nost, ne boste nad njimi točili solza. Še dražje jim bodo vaše besede, ako jih učite v milem slovenskem jeziku. Prepričate se lahko same, če molite k Bogu, da je molitev bolj prisrčna v maternem jeziku kot v tujem. — Vcepite hvaležnost v mlada srca do svojih dobrotnikov, molite z njimi za nje zvečer, predno jih peklatete v posteljico in zjutraj, ko vstanejo. Učite jih ljubiti svoj materni jezik, ker če ne bodo ljubili domovine in jezika svojega, tudi Boga in Vas ne bodo ljubili, če pa vere ni, postanejo ljudje kmalu izdajice naroda svojega. Prosim Vas še enkrat storite tako, potem smete upati, da boste tudi Ve uživali spoštovanje in ljubezen svojih otrok. Z eno besedo, delajte tako, da postanejo krepki stebri države in naroda, Vam pa udani sinovi in hčere!

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

„Wiener Zeitung“ objavila je sankcijonirani (potrjeni) postavi o provizornem budgetu in dotaciji Najvišjega dvora.

Znani rogevilež in motilec miru in sprave na desnici državnega zbora, gosp. dvorni svetnik Lienbacher, prijavil je pismo, katero mu je nekda pisal pokojni kardinal Ganglbauer in v katerem mu visoki ta cerkveni dostojanstvenik izraža soglasje svoje z dvornega svetnika nazori glede preustrojitve ljudskega šolstva. Mnogi so se začudili — in tudi mi — da je Lienbacher priobčil to pismo še le po smrti kardinala; kajti, da je bil tenor pisma res tak, kakor sedaj trdi Lienbacher, bil bi je čestihlepni mož gotovo takoj priobčil, dobro vedoč, da bi bilo izraženo somišljenje tako izvrstnega moža in katolikam mogočno uplivalo na vse konservativce. Čudno je vsekako, da se energični Lienbacher ni takoj poslužil ostrega tega orožja. „Wiener Gemeindezeitung“ sicer trdi, da je videla original pisma, predno se je prijavilo, a mi ostanemo pri tem, da je stvar jako dvomljiva.

Kakor se čuje, pričela so se zopet pogovarjanja, kako bi se dala doseči sprava, ali vsaj premirje, med Čehi in Nemci. Da se je stvar tako zasukala, iskati je vzroka v velikanskem fiasku, katerega so napravili Plener in somišljeniki z znano svojo interpelacijo do grofa Taaffe-ja. Glavni organ levice „Neue Freie Presse“ se sicer vede, kakor mlado, sramežljivo dekle, ki nikakor noče dati obljube svoje ljubezni prosečemu mladeniču. A ves svet vé, da je inicijativa za ta pogajanja izišla od „ustavoverne“ stranij in da je prevzeta pisava „N. Fr. Presse“ prisiljena in le manöver, ki naj bi prikrl veliko zadrego slavne gospode. In res izjavljajo staročeski listi, da se bodo vsak trenutek radi pogajali, a prositi da nočejo nikogar več, ker prosili so uže dosta. Mi menimo, da celo preveč; v tem tiči upravi pravi vzrok, da se Staročehom tla pod nogami majajo, kajti narod češki pozna vrednost svojo in obsoja prosjaštvo, katera se ne strinja s častjo vzbujenega in na svoj ugled ponosnega naroda.

Vnanje dežele.

V Parizu bil je javen shod, pri katerem je bil general Boulanger izbran častnim predsednikom in pri katerem so najodločnejše protestovali, ker je zbornica uničila izvolitev generala in mnogih njegovih somišljenikov. Vergoin, ki je bil prvi govornik, je hudo napal tudi sodišča. Zbor je vzprejel resolucijo, katera odobruje vsa sredstva v boji proti sramotni diktaturi parlamentarizma in katera pozivlja vse patrijotične republičane, da pripomorejo do skorejše zmage narodne suverenosti in da se pripravijo za bodoče volitve v mestni svet. Kakor se vidi, boulangizem ni še do cela zatrt in ni nemogoče, da bo delal še mnogo skrbi kolovodjem sedanje francoske republike.

Volilno gibanje na Nemškem obeta postati jako živahno. V Nürnbergu bil je shod, pri katerem je izgovoril baron Stanffenberg sledečo karakteristično napitnico na cesarja: „Ni nam treba pri vsakej priliki povdarjati ljubezni svoje domovine, kajti monopolizacija rodoljubnega mišljenja in izte-ranje iz domovine vseh onih, ki ne mislijo tako, kakor mi, sta najžalostnejši prikazni v domovini nemški, kakoršnih ne poznajo drugod. Proti komu da so naperjene besede te, ni težko pogoditi.“

Prevrat v Braziliji vzpodbudil je tudi republičane na Portugalskem, ker mislijo izdati manifest, češ, da je skrajni čas „napraviti konec malocastnemu položaju Portugala pod monarhijo“. Vidi se, kako da vzgledi uplivajo.

DOPISI.

Iz Lonjra dne 24. dec. [zv. dopis].

Božič je danes, praznik miru in sprave. Dovolj mi, draga „Edinost“, da ti napišem nekoliko črtic o našem slavno — hotel sem reči — maloznanemu kspovili, ter ti opišem kak „mir“ širijo ti novodobni „magistratni uradniki“ po naši slovenskej okolici, katera mirno prenaša, da jej kozli molitvice berejo ne da bi se uprla in odločno tirjala, da se jej nazaj dajo stari župani, katere je okoličansko ljudstvo volilo iz svoje srede.

Da svet zve, da imamo tudi mi svojega „modrega“ kapovilo, ki za 60 kr. na dan nesramno prodaja svoj narod in jezik ter pleše kakor mu ukazuje lahonska gospoda na magistratu, — zadostuje naj ta njegov slavni čin. Mestni gozdič, takozvani „far-neto“ je kakor znano v mestnej upravi: mesto namreč skrbi, da se nasaja z novimi drevesi, da se čisti in se varujejo in goje priidujoči nasadi. Da se z grabljami puli tudi trava, to je znano, radi česar je dotična uprava prepovedala, da se ne sme

grabiti listje z grabljami temveč pobirati se mora z rokami ali z metlami. Ko je nedavno tukajšnje ljudstvo po gozdiču hotelo rabiti grablje, jim je to naš maloznani kapovila prepovedal ter jih spodil.

Kmalu potem smo pa videli kapovilo samega rabiti grablje. Vprašali smo ga, zakaj pač on sam dela, kar nam ni dopuščeno in odvrnil nam je ošabno: „da bi mi morali držati z magistratom, potem bi se nam dosti boljše godilo nego sedaj. Ker pa držimo s „ščavi“, da smo izdajalci!“

Vbogo lahonsko revče! So bili li tvoji očetje in praočetje izdajalci, ki neso družega umeli nego svoj slovenski jezik ter samo istega govorili? Za 60 kr. na dan nesramno prodajaš to, kar je morebiti še tvoj oče visoko cenil ter te je tvoja mati najprej učila, namreč — slovenski jezik. Izdajalec je pač oni, ki je zamoril očitač glas svoje vesti, ki se je prodal sovražniku, kateremu slepo služi — za bornih 60 kr. na dan — pri tem pa pluje v lastno skledo.

Prašamo pa, po kateri postavi magistrat dovoljuje nekaterim kukavicam to, kar je drugim zabranjeno? Ne bodo se še oglasili okoličanski poslanci v dežel-nemu zboru in dični naš poslanec Naber-goj v državnem zboru ter tirjali, da se iz okoličanskih vasi odstranijo ti novodobni „paše“, magistratni beriči in ovađuhi, ter namestijo z nekdanjimi župani?

Pri tem moram spomniti, da je naš kapovila o priliki zadnjih volitev krepko agitoval za Garibaldinca Mauronerja ter celo v našej vasi nekatere preslepil.

Evo Vam Lonjerci, lahonskih prija-teljev, kateri vam vse obetajo. Kolikor je meni znano, vse ljudstvo nad samovlast-nem ravnanju našega kapovile uvrma ter želi, da se temu človečetu odvzame be-seda. Izvestno je pa naš kapovila ljub-ljenec Mauronerjev.

Iz Boršta 24. decembra. [Izv. dop.] Nepričakovana najvišja čast bila nam je skazana danes ob 2 uri popoldne, ko je Nj. Veličanstvo, naš presvetli gospod in cesar počastilo naša tla s svojo stopinjo. Dvorni vlak, ki je imel iti do Kozine, vstavil se je v Borštu, kjer je Nj. Veličanstvo izvolilo izstopiti in si ogledati tu-kajšano okolico.

Četudi ni bil napovedan prihod Nj. Veličanstva, vendar se je zbralo mnogo ljudstva iz tukajšnje okolice, ki je želelo pozdraviti Nj. Veličanstvo.

Izmed prišlih gospodov bili so počas-teni z najvišjim ogovorom Nj. Veličanstva gospod Dolinski dekan Jan in naš gospod duhovnik Alojzji Paoli.

Ta je bil dan slovesnosti, katero tu-kajšne ljudstvo ne bode zabilo, čeprav ni deseti del ničesa vedel o tem prirodu.

Večina tukajšnega ljudstva, čeprav smo tako blizu mesta, ni imelo še prilož-nosti, Nj. Veličasti našemu presvetlemu gospodu in očetu gledati v obraz; tako ni jim zameriti, da je danes tukaj občna žalost in tožba, da neso mogli vsi videti in pozdraviti Nj. Veličanstvo.

Vendar ostane današnji dan za občino Boršt neizbrisljiv, kajti isti ostane vsem v blagem spominu.

Domače vesti.

Presvetli cesar bival je minole praz-nike s svojo družino v mirnem gradu Mi-ramar. V ponedeljek zjutraj ogledal si je vojno mornarico zasidrano v miljskem za-livu. Na nekaterih ladijah izvršile so se v njega navzočnosti nekatere vojaške vaje s stroji. Proti 11 uri izkrcal se je iz oklopnice „Laudon“ v Miramar. V torek v jutro na rojstni dan presv. cesarice služil je premil. gosp. škof dr. Glavina v gradske kapelici v Miramaru sv. mašo ter ostal isti dan pri obedu. Opoludne ogledal si je cesar skladišča v novej luki,

spomenik na trgu pred kolodvorom, na to se peljal k sv. Andreju in dalje po novi železnici v Boršt. V četrtek mudil se je visoki gost v luki ter si ogledal parnik „Imperator“. Odpeljal se je z družino predvečerjem popoldne na Dunaj.

Imenovanje. Poštnim oficijalom so imenovani Avgust Kustrin, Pozzo-Balbi, Massari, Kaus, Nasso, Bellafronte in Facchinetti.

† **Jakob Ferluga.** Iz Grete nam je sinoči došla žalostna vest, da je tamošnji rodoljub, gostilničar in posestnik gospod Jakob Ferluga mirno v Gospodu zaspal v 45 letu svoje dobe. Blagi pokojnik je bil zvest in navdušen rodoljub, kakoršnih je v našej okolici jako malo. Veselilo ga je in s polnim prepričanjem in odločnostjo vdeleževal se je narodnega gibanja v oko-lici ter bil vsem rodoljubom v IV. okraju pravi vzgled. Na njem plakamo tržaški Slovenci krepkega in značajnega moža, unetega in delalnega rodoljuba, kojega nam je nemila smrt res prerano pobrala. Njegov spomin mej nami ostaje trajen. Naj v miru počiva!

Mladomašniki. Minolo nedeljo je pe-delil sedmim novomašnikom premili g-škof dr. Glavina v cerkvi sv. Antona sta-rega svečeniški blagoslov. Mej temi so tudi trije gojenci škofijskega konvikta v Trstu namreč čč. gg. Geržetič, Vranjac in Zidarič. V četrtek daroval je eden iz-med njih, g. Josip Jurizza, novo mašo v cerkvi sv. Jakobla.

Županom v Trstu je presvetli cesar potrdil zadnjič izvoljenega dra. Rikarda Bazzoni-a.

Za tržaško podružnico sv. Cirila in Metoda sta darovala J. G. i V. K. for. 8, namesto venca o priliki pogreba Srečka Bartelja ml.

Božični prazniki bili so v Trstu kakor po navadi živahni. Cerkve so bile dobro obiskovane. Vreme je prvi dan bilo prijetno gorko a oblačno; drugi dan pokazala se je pa burja, ki še zdaj brije; z neba pa naleta nekaj železen dež.

Silvestrov večer priredi „Slovanska čitalnica“ v Trstu v torek 31. decembra. Naše čestite gospe in gospodične prireajo menda nekaj, da iznenadijo družtenike. Udeležba in zabava utegne biti jako ži-vahna. Začetek ob 9½ uri zvečer. — V soboto 4. januarja veliki „Jour fix“.

Veselica v Škedenju. Pevsko društvo „Vesela“ napravi dne 5. januarja 1890 v gostilni gospoda M. Sancin-Vrba vese-lico, s sledečim sporedom: 1. Naprej, godba. 2. Slavnostni govor. 3. Zeje: Kolo-poputnica, zboru. 4. Deklamacija: Jetrova prisega. 5. Grbič: „Slovanski brod“, zbor. 6. Igra: „Muteo“. 7. Petje. 8. Ples in prosta zabava. Mej točkami svira godba. Vstopnina 70 nvč. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Občni zbor pevskega društva „Hajdrih“ na Proseku. V nedeljo 15. t. m. imelo je pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku svoj redni občni zbor. Volitev, ki je bila glavna točka dnevnega reda, imela je naslednji izid: Gospod Alojzij Gorjup, predsednik, g. Matija Kalin, podpredsednik, g. Ivan Nabergoj ml., tajnik, g. Jakob Furlan, blagajnik. Odborniki gg.: Anton Kapun, Tomaž Sardoč, Matevž Ban, Štefan Lukša. Sklenil je tudi zbor, da se zniža udnina za delujoče ude ob 40 na 30 kr., ter da se o predpustu prireajo vsako drugo soboto plesni venčki v dvorani gosp. Lukše. Pri tej priliki zdi se mi umestno, da po-ročam o delovanju in stanju našega društva. Preteklo leto priredilo je društvo „Hajdrih“ le eno veselico s plesom na Proseku, sodelovalo pa je polnoštevilno pri sijajni veselici „Edinosti“ v gledišču „Politeama Rosvetti“ ter vdeležilo se „in corpore“ velikega shoda v Divači. Vse leto imelo je redne pevske vaje, katere so udje redno pohajali. Delujočih udov šteje „Hajdrih“ 24. podpornih 26. Društveno imetje je v preteklem letu lepo napredovalo. Razun novih muzikalij, ki smo si priskrbeli, na-

rasla je gotovina blizu na 100 glđ. Koncem januarja ali pričetkom februarja 1890. priredi „Hajdrih“ veselico s petjem, de-klamacijo, igro in plesom. Odbor bo napel vse svoje moči, da poda slavnemu občinstvu lepo zabavo ter se nadeja, da se bode isto obilno odzvalo njegovemu vabilu.

Iz Škedenja nam pišejo:

„A ognjena moč strašna je“

„Če varstva sponi zmakne se“.

Občinstvu je gotovo znano kako gorostasna nesreča je zadela našo občino. Pogorela je namreč do tal naša župna cekev. Škoda je velikanska. Razun nekaj malenkostnih reči, neso rešili ničesar. Kako to? porečeš, dragi bralec! So-li ljudje spali trdno spanje pravičnega? So-li roke križem drže gledali kako:

„Kviško, kviško plam se dviga,

Na široko liže, vžiga,

Urniše od vetra šviga,

Kot iz pečnega oboka.

Ne, nikakor. Delali so na vse kriplje, da bi kaj rešili. Volja je bila sicer jeklena, a ognjena sila še jačja. Da se požar ni razširil, imamo zahvaliti se razun ognje-gascem tudi našim vrlim občanom, Ške-denjcem, ki so pokazali s čudovito hrab-rostjo, koliko jim je mar ohranitev hiše božje, pokazali so, da so pravi katoličani na katere se lahko zanasa „vera, dom in cesar“. In ti draga „Edinost“ dovoli, da jim izrekam tem potem najsrčnejšo zahvalo. D.....

Avstrijanstvo ali kaj li? Znano je po kaki molčečnosti sta se odlikovala tu-kajšnji „Il Piccolo“ in „Indipendente“ o priliki, ko je presvetli cesar sam ali kak ud cesarske rodbine pohodil naše mesto. Le dve drobni vrstici sti naznanjali njegov pohod. Sedaj, odkar so se zadnje volitve izvršile v tako „avstrijskem“ (?) duhu poboljšal se tudi „Piccolo“, znani organ ranskih podgan, ter jel na dolgo in široko objavljati vse pohode presv. vladarja. Mi se tej premembi nikakor ne čudimo, kajti dobro vemo, da so lahonski časnikarji v Trstu zgolj Židovi, koji ti za dober denar prodajo tudi dušo ter naravnost trde o hudiču, da je svetnik. Njim pač velja znano Mahničovo načelo: ponudi jim milijon in prodajo ti Slovenijo namreč: Lahonstvo. Čuditi se pa moramo tržaškej nemški „tetki“, ki so jo božični prazniki spravili do teh-le misli: „Trst ima novega namest-nika. Dosti želja ga je pozdravilo in dosti se od njega pričakuje. Po njemu bode država govorila „najzvestejšemu mestu“. Trst ima nek lokalni parlament. Mnogo je še starih možev v njem; ali, kdor pazljivo opazuje, lahko sprevi, da ti „stari“ neso ostali vedno isti stari. Pod božičnim drevesom nahajamo listič na katerem stoji zapisano: „zmaga avstrijskega čuta!“ — Po tem takem se v Trstu res gode čudeži. Iz najhujših antiavstrijscev učinola je „tetka“ najbolj lojalne može. In v teh iluzijah se zibljejo gospodje. O, da bi je gad enkrat res ugriznol in jim božič res donesol nekoliko več — pameti.

Vabilo k pevski veselici katero pri-ređi društvenim namenom v prid pevsko društvo v Štu r i j i v dosedanjih prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini v nedeljo 29. decembra 1889, z nastopnim vspeodom: 1. P. Ang. Hribar: Brambovska, veliki moški zbor. 2. Anton Nedved: Oblakom, mešani zbor. 3. Deklamacija. 4. A. Hajdrih: Sirota, zbor z alt-solo. 5. P. Hugolin Satt-ner: Opomin k petju, mešani zbor. 6. C. Mašek: Lovska, veliki moški zbor. 7. A. Nedved: Nazaj v planinski raj, mešani zbor. — 8. Igra: Brati ne zna. — Za-četek ob 6. uri zvečer. Ustopnina 30 kr. Sedež 20 kr.

Dobra naredba. Netraunje ministerstvo je izdalo ukaz, s katerim ukazuje dežel-nim upravam, da strogo postopajo proti ravnanju nekaterih zdravnikov, ki delajo za svoja zdravila večkrat škodljivo reklamo. Razpečavanje nekaterih zdravniških sred-ster je istinito uže nesramno.

Pomorsko razstavo namenilo je osno-vati društvo Lloyd v Trstu. Priredil se bode namreč poseben parnik, koji se bode naložil z različnim blagom, da se s tem podkrepi razprodaja avstrijskih izdelkov v vnanjih lukah.

Triinosemdeset let v samostanu. Pred minolo sredo je umrla v Uršulinarskem samostanu 90letna sestra Josipina Tere-zija pl. Codelei. Stopila je v samostan kot sedemletna gojenka ter ne več izšla.

Nečloveški stariši. Policija je zasle-dila v nekej hiši na Golavki, da so neki nečloveški stariši imeli zaprtega v mržljaj kleti 11letnega otroka iz prejšnjega zakona ter so ga tamkaj pustili dva meseca skoraj brez vsake jedi. Te človeške zverine je policija zaprla. Nečloveški oče zove se Poppen ter je kočijaž.

Samomor. Neka 75letna babica Nina Fridman stanujoča v izraelitskih ulicah vrgla se je v sredo skozi okno iz IV. nadstropja ter kmalu na to umrla.

Popotnikov Koledar za slovenske učitelje za l. 1890 je ravno kar izšel v ti-skarni sv. Cirila v Mariboru. To je uže četrti letnik tega koristnega in jako pre-gledno in dobro sestavljenega koledarja, brez kojega bi noben učitelj niti učiteljica ne smela biti. Razun navadnega koleda-rja prinaša več prav rabljinih odstavkov kakor n. pr. pravila „Zaveze slov. učit. društev“, in „učiteljska knjižnica“ v ka-terej so navedene razne knjige, priporo-čljive učiteljem v daljno izobrazbo. Sledi popoln šematizem šolskih oblastnij, učiteljsč, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južno Štirskem, Kranjskem, Primor-skem in slovenskem Korotanu. Pridjano mu je nekoliko belega papirja za bilješke.

Koledar je sestavil in založil trudo-ljubni g. Mihael J. Nera t nadučitelj in popotnikov urednik v Mariboru. V kras-nih originalnih platnicah vezanemu izvodu je cena primerno jako nizka, namreč 1 glđ. 25 nov. z poštino vred. Mi ta dobro narejeni koledar slov. učiteljem in ra-zumnikom sploh gorko priporočamo.

Listnica uredništva:

G. Tr. R. v R. Bob v steno metati je ne-hvaležno delo. Enako se nam zdi tudi pričanje s strdovratneži Sicer pa morda o priliki. — Dopisniku K. Dopis donesemo morda ali okrajšan kajti dolge klobase navadno presedajo. Na zdar! — G. „X“. Vaše prihodnjit.

Tržno poročilo.

Cene so razumo, kakor se prodaja na debelo blago za gotov denar).

		Cena od for. do for.
Kava	Mocca	100 K. 134.— 136.—
	Rio biser jako fina	— — — — —
	Java	116.— 118.—
	Santos fina	108.— 109.—
	„ srednja	104.— 106.—
	Guatemala	115.— 117.—
	Portorico	128.— 130.—
	San Jago de Cuba	134.— 136.—
	Ceylon plant. fina	132.— 134.—
	Java Malang. zelena	116.— 118.—
	Campinas	— — — — —
	Rio oprana	— — — — —
	„ fina	108.— 109.—
	„ srednja	104.— 105.—
Cassia-ligna	v zabojih	32.— — —
Macisov cvet		450.— 460.—
Ingber Bengal		21.— 22.—
Papar Singapore		76.— 78.—
	Penang	56.— 58.—
	Batavia	66.— 67.—
Piment Jamaika		39.— 40.—
Petrolej ruski v sodih	100 K.	8.15 8.25
	v zabojih	10.25 10.50
Ulje bombažno amerik.		36.— 37.—
	Leece jedilno j.f. gar.	42.— 43.—
	dalmat. s certifikat.	42.— 43.—
	namizno M.S.A. j.f. gar.	53.— 54.—
	Aix Vierge	64.— 66.—
	„ fino	60.— 62.—
Rožiči puljski		8.— — —
	dalmat. s cert.	— — — — —
Smokve puljske v sodih		— — — — —
	v venci	13.50 14.—
Limoni Mesina	zaboj	4.— 4.50
Pomerance sicilijanske		4.50 5.—
Mandlji Bari La	100 K.	94.— 95.—
	dalm. La. s cert.	98.— 100.—
Pignelli		74.— 74.—
Riz italij. najfineji		18.75 19.—
	„ srednji	18.— 18.25
	Rangoon extra	15.75 — —
	„ La	14.25 14.50
	„ Ilia	12.50 12.75
Sultanije dobre vrsti		36.— 38.—
Suho grozdje (opaša)		18.— 19.20
Oibebe		21.— 22.—
Slaniki Yarmouth La	sod	11.50 12.—
Polenovke sredne velikosti		39.— — —
	„ velike	— — — — —
Sladkor centrifug. v vrečah	100 K.	32.— 32.25
	s certifik.	— — — — —

Pažol Coks	10. —	—
Mandoloni	8.50	—
svetlorudeči	9.25	—
temnoraždi	9. —	—
bohinjski	10.25	—
kanarček	10. —	—
beli, veliki	9.25	9.75
zeleni, dolgi	—	—
okrogli	—	—
mešani, štajerski	7.50	—
Maalo	90. —	92. —
Seno konjsko	2.10	3.10
svetlovolasko	2.20	3.30
A	3. —	3.60

Dunajska borza

27. decembra.

Kotni drž. dolg v bankovih	—	—	gld. 86.10
" " " " " " " "	—	—	86.35
Zlata renta	—	—	108.40
5% avstrijska renta	—	—	101.10
Delnice narodne banke	—	—	918. —
Kreditne delnice	—	—	322.50
London 10 lir sterlin	—	—	117.60
Francoski napoleondori	—	—	9.32 1/2
C. kr. cekini	—	—	5.59
Nemške marke	—	—	57.57

Sredstvo za gospe. Line (Gorenje Avstrijsko.) Objaviti Vam moram, da so napravile pri meni lekarničarja Brandta švicarske kroglice izvrsten učinek, kajti pomagajo posebno dobro proti zabasanju in napenjanju po čevah. Ker si moram kruh služiti se šivanjem, so mi se kroglice posebno blagodejne. Mučijo me tudi že več let revmatične bolečine po telesu, katere so tudi že jelo prehajati v členke prstov kar me posebno ovira pri mojem zaslužku. Pomnilam, da bodo sodba moja o švicarskih kroglicah vsikdar najugodnejša. Karolina Soyka. — Treba je biti pozornim, da se dobi prave švicarske kroglice lekarničarja Brandta, ne pa kake ponarejene.

Zahvala

Dolžnost nam je, izreči v imenu slov. starišev najprisrčnejšo zahvalo vsej slavni gospodi, katera je radodarno pripomogla, da so bili tako lepo obdarovani naši otroci pri pretečeno nedeljo pri „božičnici“ ženske podružnice društva sv. Cirila in Metoda v čitalnični dvorani. Hvala Vam na toliko ljubezni, ki jo skazujete našim otrokom; hvala tudi gospodici učiteljici, katera tako vrlo odgojuje našo mladino.

Slovenske matere Vam obečajo, da hočejo tudi one svoje otroke tako odgojevati, da postanejo ponos narodu slovenskemu, njim pa veselje in zaslomba. — V to pomozi Bog in naša zaščitnica sv. Ciril in Metod!

Tisočera hvala!

V Trstu, 14. dec. 1889.

A. Gorjup.

L. Gombač.

Javna zahvala.

Javno izpovem, da le ob posebnej naklonjenosti svojih znancev, rojakov in prijateljev mi je premagovati obile kupčijske težave ter klubovati vsem zaprekam, nakanam in zvezam nasprotnikom.

Presrečna zahvala torej onim, ki so v preteklih letih iz osebne naklonjenosti ali iz narodnostnega nagiba podpirali mojo kupčijo s tem, da so meni naklanjali zasluge, katerega jim je bilo morda bolj pri rokah dati našim zavidnežem. Ravno tako zahvalo izrekam onim, kateri so me priporočali svojim prijateljem in znanjem. Ob enem pa jih prosim, da me v težavnem podjetju še dalje tako dobrohotno podpirajo.

Srečno novo leto daj Vam Bog!

V Gorici, 24. dec. 1889.

G. Likar,
trgovec.

Priporočam se, slavnemu občinstvu, posebno pa slovenskim društvom, da bi obilno obiskovala moje gostilno

Pri Slonu (Elefant)

ulica Ghaga, blizu kavarne Bott.

Toči se po nizkih cenah dobro Višnjansko vino in izvrstno pivo iz Graške pivarne na akcije. Dobra kuhinja z točno postrežbo.

Franc Tomazin.

1—2 gostilničar.

15—3 Z novo izumljenim

čudeznim žepnim mikroskopom vidi se vsaka stvar 500 krat povečana. Potreben je torej za vsakega trgovca, učitelja, di-jaka, da celo za vsako hišno gospodarstvo ker se more s njim preiskovati jedi in pijače. Pride-jana mu je tudi lupa, katera vrlo dobro služi kratkovidnim.

Komad stane samo 1 gl. 25 kr.

proti gotovini ali po poštne povzetju.

D. KLEKNER,

I. Postgasse šte. 20.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Potrtega srea naznanjamo vsej rodbini, prijateljem in znan-cem, prežalostno vest, da je naš preljubljeni soprog, odnosno oče in brat, gospod

JAKOB FERLUGA

posestnik

danes ob 3 1/2 uri popoldne, po kratkej bolezni spreviden z sv. zakramenti za umirajoče v večnost preselil.

Pogreb ostankov druzega pokojnika bode v nedeljo dne 29. t. m., ob 3. uri popoldne. Sprevod se bode pomikal iz Grete h.-št. 267 na mirodvor v Barkovlje.

Na Greti, dne 27. decembra 1889.

Jožefa Ferluga roj. Sanzin, soproga.

Jernej, Vekoslav, Vincenc, Jakob,
Franciška, Marija, Katarina,
sinovi.

Lucija Ferluga roj. Škerk, mati,
Ivan Marija Ferluga,
brat.

V najem

se odda, eno uro hoda od Gorice na glavni erar-ski cesti ležeča hiša štirimi sobami, štal, kletjo in lepim dvoriščem, za gostilno ali drugo kupčijo posebno primerno.

Pogoji se zvêdo „pri Posti“ v Mirni.

Colnine prosto

Stalne cene

Zaloga pohištva iz Dunajske tovarne Ignacij Kron

TRST, ulica al Teatro šte. 3. bila je vnovič preskrbljena s popolnimi opravami za spalnice in jedilne sobe, lastni izdelki, v najnovejšem slogu in prodaje proti popolnem poročstvu za kakovost in po neizmerno nizkih cenah.

pristoja tudi 1 pohištvo za spalnico, staro-nem. slogu iz svile orehonine gl. 255) bogato za odlično 1 " " baroko " " " " 285) narez-družine 1 " " za jed. sobo, " " " " 380) ljan-o

V zalogi se dobiva zmlom tudi mnogo prostornega pohištva, ali trdno delanega in po jako nizke ceni.

Radi pomanjkanja prostora, zaloga železnega pohištva se je izdatno skrčila in do nove razpolage, se bode prodajalo po tovarniških cenah.

Ceniki se na zahtevanje pošiljajo po deželi franco in brezplačno.

SUKNO

razpošilja proti gotovini ali po povzetju po prav nizkih cenah in samo dobre kakovosti:

3.10 m. dolg z. 1. obleko f.	3.50
3.10 " " " " " f.	4.90
3.10 " " " " " f.	7. —
3.10 " " " " " f.	12. —
3.10 " " " " " f.	16. —
2.10 " " " " " f.	6. —
2.10 " " " " " f.	8. —
2.10 " " " " " f.	5. —
2.10 " " " " " f.	9. —
1 m. loden 135 etm. širok f.	2.50

Tuehfabriks-Lager 12-15

FRIEDRICH BRUNNER,

Brünn Fröhlichgasse 3.

Uzorec brezplačno in franco.

Tiskarna Dolenc ima v svoji zalogi vsakovrstnih, elegantnih vizitnic, po jako nizkih cenah.

Nezaslišano začudenje

15—3 vzbudil je

The Patent „Darning „Weaver“

aparat za krpanje

(Stopf-aparat.)

Vsak otrok ga lahko rabi.

Na pariškej izloži bilo je predanih 330.000 kom.

Ta naprava je patentovana po vseh delih sveta od jedne ameriške družbe. — Krpa vse vrste blaga in tkanine, sragee za lovee, nogovice, perilo itd., da se vidi vse kakor novo. V vsaj Ameriki in na Anzeškem, tako tudi na Dunaj jo ni hiše, v kateri se ne bi našlo izvrstne te, pre-korisne naprave. Razširila se bode mej ves ci-vilizovani svet, zato pa naj se slavno občinstvo požuri, da si jo naroči, dokler jih je dosta v zalogi.

Komad stane 2 gold.

proti kasi ali po poštne povzetju za vse dežele monarhije

Razpošiljavni zavod:

Schmidt, Wien, Margarethen.

Slučaj !!

Vsled zapoznele sezone mi je bilo mogoe, nakupiti celo zalogo jedne velike fabrike za ogrtače (Umhängtücher-fabrik): mogoče mi je torej ponuditi vsaki dami jeden velik, debel in gorak ogrtač za čudežno nizko ceno

1 gld. 35 kr. a. v.

Ti povsem moderni ogrtač morejo se do-biti v treh barvah (svile srednje barve ali temne); obrobljeni so z finimi franžami, temno borduro in so dolgi en meter in pol, široki pa tudi en meter in pol.

To je pač največji ogrtač. — Razpoši-lja razpošiljavni zavod.

Exporthaus 3—15

D. KLEKNER

Wien, I., Postgasse 20.

Papir na prodaj.

Stari časopisi itd. prodajajo se 1 kgr. po 12 nč. Poblizje se izve pri upravnistvu našega lista.

Utinafer Lusa

tapetar v Trstu

ulica Boschetto št. 6.

prevzame vsakovrstna dela v tapetovanju in krašenju, fantastičnih okrasbah soban in kabinetov. 2—4

K W I Z D E

korneburšk živinoredilni prašek za konje, govejoživino in ovce.

Ako se daje živini redno živinorejn prašek, se vsled mnogoletno izkušnje iz-vrstno sredstvo proti slabemu teku, mol-ženji krvi in za izboljšanje mleka. Cena mali škatljici 35 kr., veliki 70 kr.

Kwizde krepčajoča krma za konje in govedo za brzo pomoč onemogle ži-vine in pospeševanje reje. — V zabojih po 6 in 3 gld. in omotih po 30 kr.

Kwizde svinjski prašek za pospe-ševanje reje in brzo pomoč onemogle živine. — 1 veliki omot gld. 1.26, mali 63 kr.

Pristno se dobi po vseh lekarnah in pro-dajalnicah mirodij avstr.-og. monarhije.

Da se varuje pomot, prosimo p. n. občin-stvo, da zahteva o kupovanju teh sredstev vedno Kwizde preparate in pa se pazi na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po pošti proti povzetju vsak dan po glavnem skladišču: Kreis-apotheke Korneuburg pri Dunaju

Franz Joh. Kwizda,

e. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni doba-vitelj za živinozdravniške preparate.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko

kraljevski belgijski poštni parobrod „RED

STERN LINE“ iz Antverpena direktno v

New-Jork & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od e. kr. avstrijske vlade, na vprašanja odgovarja točno: kon-cesijonovani zastop 3—42

Ludwig Wielich

na Dunaju, IV Weyringergasse 17, ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditions bureau für die k. k. Staats-bahnen in Innsbruck.

Tiskarna Dolenc v Trstu

izdeluje vsakovrstna tipografična dela, kakor: priporočnice, račune, okrož-nice, vizitnice, poročilne objave, vabila, programe, izkaze, oglase, pravila, ustop-nice, zaključne račune (bilance), ro-čiščenike, cenike, polnomoči, jestvenike, carinska pisma, naznanila, izpovedne listke itd., — vse ukusno in po ceni.

Tiskarna prodaja nastopne slovenske knjige, kakor: „Kmetijsko berilo“ po 40 nč., trdo vezano 60 nč.; „Sodni obrazi“ po 20 nč.; „Viljem Tell“ po 40 nč.; „Ljudmila“ po 20 nč.; „Filip“ po 20 nč.; „Antigona“ po 20 nč.; „Trst in okolica“ po 30 nč.; „Pjesma o zvonu“ po 20 nč.; „Istra“ po 20 nč. Postava o „črneji vojski“ po 5 nč.

Ima v zalogi vse potrebne tiskovine in knjige za župne urade.